

SÖNGBÓK

AÐALFUNDUR
SKÓGRÆKTARFÉLAGS
ÍSLANDS

Efnisyfirlit

Kvæði	Bls.	Fyrsta lína	Bls.
Að lífið sé skjálfandi	9	Að lífið sé skjálfandi...	9
Á Sprengisandi	7	Er kyn þótt skógarmenn...	6
Frjálst er í fjallasal	12	Frjálst er í fjallasal	12
Hrislan og lækurinn	4	Fyrr var oft í koti kátt	5
Í Hlíðarendakoti	5	Gott átt þú hrísla...	4
Krummavísa	3	Hvað er svo glatt...	3
Litla flugan	12	Krummi krunkar úti	3
Nú er sumar	8	Lækur tifar létt um máða...	12
Sá ég spóa	7	Nú er sumar	8
Skógarmannaskál	6	Ríðum, ríkum, rekum	7
Vertu til er vorið ...	8	Sá ég spóa	7
Vér göngum svo léttir	10	Vertu til er vorið ...	8
Visur Íslendinga	3	Vér göngum svo léttir	10
Það liggur svo makalust	11	Það liggur svo makalaust...	11
Þýtur í laufi	4	Þýtur í laufi...	4
Öxar við ána	8	Öxar við ána	10

Vísur Íslendinga

Jónas Hallgrímsson - J.L. Heidberg

Hvað er svo glatt sem góðra vina fundur,
er gleðin skín á vonarhýrri brá?
Eins og á vori laufi skryðist lundur,
lifnar og glæðist hugarkætin þá.
Og meðan þrúgna gullnu tárin glóa
og guðaveigar lífga sálaryl,
þá er það víst, að bestu blómin gróa
í brjóstum, sem að geta fundið til.

Það er svo tæpt að trúa heimsins glaumi,
því táradöggvar falla stundum skjótt,
og vinir berast burt á tímans straumi,
og blómin fölna á einni hélunótt.
Því er oss best að forðast raup og reiði
og rjúfa hvergi tryggð né vinarkoss,
en ef við sjáum sólskinsblett í heiði,
að setjast allir þar og gleðja oss.

Krummavísa

Þjóðvísa - íslenskt þjóðlag

Krummi krunkar úti,
kallar á nafna sinn:
"Ég fann höfuð af hrúti,
hrygg og gæruskinn.
:,:Komdu nú og kroppaðu með mér
krummi nafni minn." :,:

Hríslan og lækurinn

Páll Ólafsson - Ingi T. Lárusson

Gott átt þú hrísla á grænum bala,
glöðum að hlýða lækjarnið.
Þið megið saman aldur ala,
unnast og sjást og talast við.
Það slítur ekkert ykkar fundi,
indæl þig svæfa ljóðin hans.
Vekja þig æ af blíðum blundi
brennandi kossar unnustans.

Svo þegar hnígur sól til fjalla,
sveigir þú niður limarnar
og lætur á kvöldin laufblað falla
í lækinn honum til ununar.
Hvíslar þá lækjar bláa buna
og brosandí kyssir laufið þitt:
"Þig skal ég ætíð, ætíð muna,
ástrika, bliða hjartað mitt!"

Þýtur í laufi

Tryggvi Þorsteinsson - Aldís Ragnarsdóttir

Þýtur í laufi, bálið brennur.
Blærinn hvíslar: sofðu rótt.
Hljóður í hafið röðull rennur,
roðnar og býður góða nótt.
Vaka þá ennþá vinir saman
varðeldi hjá í fögrum dal.
Lífið er söngur, glaumur, gaman,
gleðin, hún býr í fjallasal.

Í Hlíðarendakoti

Þorsteinn Erlingsson - Friðrik Bjarnason

Fyrr var oft í koti kátt,
krakkar léku saman.
Þar var löngum hlegið hátt,
hent að mörgu gaman.
Úti' um stéttar urðu þar
einatt skrítnar sögur,
þegar saman safnast var
sumarkvöldin fögur.

Eins við brugðum okkur þá
oft á milli bæja
til að kankast eitthvað á
eða til að hlæja.
Margt eitt kvöld og margan dag
máttum við í næði
æfa saman eitthvert lag
eða syngja kvæði.

Bænum mínum heima hjá
Hlíðar brekkum undir
er svo margt að minnst á
margar glaðar stundir.
Því vill hvarfla hugurinn,
heillavinir góðir,
heim í gamla hópinn minn
heim á fornar slóðir.

Skógarmannaskál

Þorsteinn Valdimarsson - Ítalskt lag (Avanti Popolo)

Er kyn, þótt skógarmenn og konur drekki?
 Ég held nú ekki, ég held nú ekki!
 Er kyn, þótt skógarmenn og konur drekki?
 :,: Ég held nú ekki! Það er sjálfsagt mál.:,
 að systkin Pans þau uni best við söng og skál.

Þau dafna blessuð trén, sem daga og nætur
 um djúpar rætur, um djúpar rætur-
 þau dafna blessuð trén, sem daga og nætur
 :,: um djúpar rætur teygja jarðar mjöð.:,
 og kenna sér aldrei meins, en eru kennd og glöð.

Og lærdóm tókum við af trjána dæmi.
 Ef til þess kæmi, ef til þess kæmi-
 Og lærdóm tókum við af trjána dæmi.
 :,:-Ef til þess kæmi, að öll skógartré.:,
 þau hættu að drekka, hvað haldið þið að myndi ske?

Æ, líf og heimsmenning þau hlytu að kvolast
 og hrörna og skolast, og hrörna og skolast-
 æ, líf og heimsmenning þau hlytu að kvolast
 og :,:hrörna og skolast út í grænan sjó.:,
 Því tæmum við líka glas með okkar glaða skóg.

***Ort fyrir síðsumarfagnað skógræktarfólks
 á Hallormsstað í ágúst 1959***

*Á Sprengisandi**Grímur Thomsen - Sigvaldi S. Kaldalóns / Sigfús Einarsson*

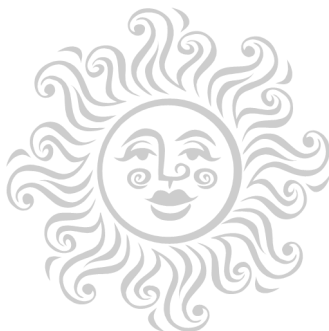
Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn,
 rennur sól á bak við Arnarfell.
 Hér á reiki' er margur óhreinn andinn,
 úr því fer að skyggja á jökulsvell.
 :::Drottinn leiði drösulinn minn,
 drjúgur verður síðasti áfanginn.:::

Þei, þei! Þei, þei! Þaut í holti tófa,
 þurran vill hún blóði væta góm,
 eða líka einhver var að húa
 undarlega digrum karlaróm.
 ::;Útilegumenn í Ódáðahraun
 eru kannski' að smala fé á laun.::;

Ríðum, ríðum rekum yfir sandinn,
 rökkrið er að síga' á Herðubreið.
 Álfadrottning er að beisla gandinn,
 ekki' er gott að verða á hennar leið.
 :::Vænsta klárinn vildi ég gefa til
 að vera kominn ofan í Kiðagil.::;

*Sá ég spóa**Ókunnur höfundur - íslenskt þjóðlag*

Sá ég spóa suð'r í flóa,
 syngur lóa úti í móa.
 Bí-bí-bí-bí.
 Vorið er komið víst á ný.

Nú er sumar*Steingrímur Thorsteinsson - erlent lag*

Nú er sumar,
gleðjist gumar,
gaman er í dag;
brosir veröld víða,
veðurlagsins blíða
eykur yndishag.

Látum spretta
spori léttu,
spræka fáka nú;
eftir sitji engi,
örvar víf og drengi
sumarskemmtun sú.

Tíminn líður,
tíminn býður
sælan sólskinsdag.
Yndi er úti á grundum,
yndi, heim þá skundum,
seint um sólarlag.

Vertu til er vorið kallar á þig*Tryggvi Þorsteinsson - rússneskt þjóðlag*

Vertu til er vorið kallar á þig,
vertu til að leggja hönd á plóg.
∴ Komdu út því að sólskinið vill sjá þig
sveifla haka og rækta nýjan skóg. ∴∴

Að lífið sé skjálfandi

Sigurður Þórarinnsson - Schubert

Að lífið sé skjálfandi lítið gras,
má lesa í kvæði eftir Matthías.
En allir vita hver örlög fær
sú urt sem hvergi í vætu nær.

Viðlag:

Mikið lifandi skelfingar ósköp er gaman
að vera svolítið hifaður.

Það sæmir mér ekki sem Íslending
að efast um þjóðskáldsins staðhæfing.
En skrælna úr þurrki ég víst ei vil
og vökva því lífsblómið af og til.

Nú þekkist sú skoðun og þykir fin
að þetta vort jarðlíf sé ekkert grín.
Menn eiga að lifa hér ósköp trist
og öðlast í himninum sæluvist.

En ég verð að telja það tryggara
að taka út forskot á sæluna,
því fyrir því fæst ekkert garaní
að hjá Guði ég komist á fyllerí.

Vér göngum svo léttir*Freysteinn Gunnarsson - Felix Körling*

Vér göngum svo léttir í lundu,
því lífsgleðin blasir oss við.
Vér lifum á líðandi stundu
við lokkandi söngvanna klið
Tra-la-la-la-la-la — o.s.frv.

Vér göngum og syngjum hér saman,
því söngurinn, hann er vort mál,
og nú verður glaumur og gaman,
nú gleðjist hver einasta sál!
Tra-la-la-la-la-la — o.s.frv.

Öxar við ána*Steingrímur Thorsteinsson - Helgi Helgason*

Öxar við ána
árdags í ljóma
upp rísi þjóðlið og skipist í sveit.
Skjótum upp fána,
skært lúðrar hljóma,
skundum á Þingvöll og treystum vor heit.
Fram, fram, aldrei að víkja!
Fram, fram, bæði menn og fljóð.
Tengjumst tryggðaböndum,
tökum saman höndum,
stríðum, vinnum vorri þjóð.

Það liggur svo makalaust
Bjarni Þorsteinsson

Það liggur svo makalaust ljómandi á mér,
 mér líkar svo vel hvernig heimurinn er,
 mér sýnist allt lífið svo ljómandi bjart
 og langar að segja svo dæmalaust margt.

Viðlag:

Hæ, dúllía, dúllía, dúllía, dæ,
 hæ, dúllía, dúllía, dúllía, dæ.
 Mér sýnist allt lífið svo ljómandi bjart
 og langar að segja svo dæmalaust margt.

Það skilst varla hjá mér eitt einasta orð,
 mér allt sýnist hringsnúast, stólar og borð.
 Minn hattur er týndur og horfið mitt úr.
 Ég held ég sé kominn á sjóðandi túr.

Hæ, dúllía...

Samt líð ég hér áfram í indælis ró,
 í algleymis dillandi löngunarfró.
 Já, þetta er nú algleymi, ef algleymi er til
 því ekkert ég man eða veit eða skil.

Hæ, dúllía...

Frjálst er í fjallasal
Steingrímur Thorsteinsson - Kublau

Frjálst er í fjallasal,
 fagurt í skógardal,
 heilnæmt er heiðloftið tæra.
 Hátt yfir hamrakór
 himinninn blár og stór,
 lyftist með ljóshvolfið skæra.

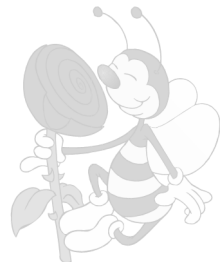
Hér uppi í hamraþröng
 hefjum vér morgunsöng,
 glatt yfir góðvætta hörgum:
 Viður vor vökuljóð
 vakna þú, sofin þjóð!
 Björt ljómar sól yfir björgum.

Er sem oss ómi mót
 Íslands frá hjartarót
 bergmálsins blíðróma strengir.
 Söngbylgjan hlíð úr hlíð
 hljómandi, sigurblið,
 les sig og endalaust lengir.

Litla flugan

Sigurður Eliasson - Sigfús Halldórsson

Lækur tifar létt um máða steina.
 Lítil fjóla grær við skriðufót.
 Bláskel liggur brotin milli hleina.
 Í bænum hvílir íturvaxin snót.

Og ef ég væri orðin lítil fluga
 Ég inn um gluggann þreytti flugið mitt.
 Og þó ég ei til annars mætti duga
 Ég eflaust gæti kitlað nefið þitt.